

P. Vayreda i Oliveres

Santa Maria del Mont

Butlletí Mensual

Any VI

Desembre de 1933

Núm. 68

XAMPANY GELAMA

Caves a VILAJUIGA (Girona)

Avis d'Administració

Preguem a tots els subscriptors que per tal de normalitzar la marxa de la nostra Administració, vulguin posar-se al corrent de llur respectiu abonament, a fi de què no ens haguem de veure obligats a suspendre la remesa del BUTLLETÍ.

L'import de la subscripció el poden fer a mans del capellà del Santuari, del Sr. Director del nostre BUTLLETÍ, o bé enviar-lo per Gir Postal o segells de correu al nostre representant a Girona que és Mn. Josep Oliver, Prev., carrer de Sant Francesc, núm. 9, on hom es pot dirigir per tots els afers d'administració. També es poden pagar les subscripcions a les llibreries de Joan Geli, C. Albareda, de Francesc Geli, C. Argenteria, de Girona, i Masdevall, de Figueres.

SANTA MARIA DEL MONT

Butlletí mensual

Director: PEBE VAYREDA I OLIVAS

Preu de subscripció: 2 pessetes l'any.

Número solt: 20 centims.

Anuncis a preus convencionals.

(Amb llicència eclesiàstica)

Pregueu a Déu per l'ànima de
Don Joan de Noguer Olivas
que morí el dia 15 d'aquest mes, havent rebut els
Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

En llur cristiana resignació, la seva esposa Concepció Mata i Dalmau, germans polítics, nebots, nebots polítics, cosins i parents tots, en assabentar a llurs amistats tan trista nova els demanen una oració per a la seva ànima i els conviden als funerals que, ajudant Déu, se li celebraran el 16 de gener a les nou a la parroquial de Sta. Maria de Segaró.
Ca'n Noguer de Segaró, desembre de 1933.

Sa Eminència el Sr. Cardenal Arquebisbe metropolità i els Il·lustríssims Srs. Bisbes de Vic i Barcelona s'han dignat concedir indulgències amb les condicions de costum.

PÈRDUA IRREPARABLE

Amb una emoció tota cristiana hem de plorar el traspàs d'aquest gran devot de Santa Maria del Mont i generós protector del seu Casal que fou don Joan de Noguer, de Segaró. Ens manquen paraules per a expressar tot l'abast de la pèrdua que la seva mort representa. El buid que deixa entre la pagesia i sobre tot entre els bons cristians de la Garrotxa, és d'aquells que ja no s'omplen més. Ha mort un home representatiu, s'ha extingit, diríem, una institució, s'és apagat un far de primera magnitud.

Don Joan, en ple segle XX era el representant d'una altra època, el zelós guardador d'una fe i d'uns costums, la integritat dels quals havia marcat en altre temps la forta personalitat de la nostra terra tan cristiana i tan catalana.

Des d'aquell senyorívol casal de ca'n Noguer, recès i soleió privilegiat en aquestes terres a voltes excessivament ventejades, exercia les funcions de vertader patriarca de tota la contrada, no pas certament a faisó de senyor feudal sinó amb un paternalisme plenament cristià. Per la seva representació i la seva fortuna hauria pogut aspirar a moltes honors i a moltes glòries, però ell s'estimà més la tranquil·la vida rural des d'on feia el bé, donava bon exemple, satisfieia els seus sentiments pietosos, conreava curosament la humilitat, i mantenia amb la fe que havia après, el fogar i el patrimoni que els passats li havien llegat.

Pels qui ens trobem forçats a conuiuïre en mig de la cada dia més remorosa i bellugadissa vida moderna, el sojorn d'uns dies a ca'n Noguer en companyia de l'amable i cavallerós don Joan, era un oasi reparador. Allí l'eco del món hi arribava apagat i inofensiu talment com les canonades de Figueres o de Girona diu que s'hi oïen en temps de guerra. Al voltant de la casa, muntanya amunt i quintars avall tot era placidesa i quietud solament interrompuda per les esquelles del bestiar, el xiular dels merlots i les cantarelles d'altres ocells. Les notícies més inquietants que duien els diaris un hom les llegia amb aquella mateixa assegurança amb què es contempla la mar avalotada des d'un

port de refugi. I tot això esdevenia per obra d'aquesta vida patriarcal que tan bé hi havia organitzat i hi sabia mantenir don Joan, l'autoritat paternal del qual era respectada i estimada de tots els seus servidors i de tota la pagesia dels voltants.

No ha pas de costar, doncs, gaire de comprendre com la mort d'un home així és una pèrdua irreparable.

* * *

Un dels trets característics de la seva personalitat fortament cristiana era la devoció a Santa Maria del Mont. Destinat a viure al redós d'aquesta santa muntanya, acostumat a albirar sovint el cim on regna amorosívolament la Verge Maria, va fer-se un deure d'aixoplugar-se confiadament sota la seva ombra protectora. La devoció engendrà l'amor i aquest l'entusiasme, i fou sota l'impuls d'aquests sentiments que emprengué grans coses per tal de salvar el Santuari de l'enrunament i de mantenir i divulgar el seu prestigi. L'existència d'aquesta publicació és el testimoni més eloqüent de l'amor que al nostre Santuari ha sentit sempre; ell la fundà i ell ha vingut inspirant-la fins a la fi de la seva vida, amb el sant anhel que tota cosa que afecti a la vida del Santuari i a la glòria de Santa Maria sia escampada en lletres de motllo a tot arreu de Catalunya.

Creiem doncs que li és ben degut aquest darrer i modest homenatge que li dediquem amb aquestes ratlles, i encara més la pregària més fervent, a la qual voldríem que s'ajuntessin tots els lectors, perquè Déu i la Verge Maria li obrin de bat a bat les portes de la Glòria.

Nota Biogràfica de Don Joan de Noguera

El dia 15 del corrent mes morí en la seva casa senyorial de Segaró D. Joan de Noguera i Olives després d'haver rebut els Sants Sagraments i havent sofert amb resignació cristiana la penosa malaltia que el portà al sepulcre.

Tota la vida l'esmerçà l'il·lustre finat a treballar per Déu i per la Pàtria podent-se ben dir que el lema sacratíssim «pro aris et

focis» fou la seva divisa de combat d'acord amb les tradicionals conviccions religioses heretades dels seus passats.

Des de molt jove s'allistà entre els apòstols de la bona causa treballant sense defallir amb altres companys propagandistes al Centre Catòlic de Figueres on es descapdellà ran de la seva fundació un programa oportuníssim del qual s'han aconseguit esplèndids resultats. A Besalú on l'any 1893 s'inaugurava el «Círcol Regional Agrícola de Sant Isidre de Besalú i sa comarca» el trobem fent el discurs que donava inici a les tasques d'aquesta entitat.

Fou devotíssim de Jesús Sagramentat enviant dos representants al Congrés Eucarístic de Madrid i posant bon esment a donar el decorum degut a les festes eucarístiques i a honorar l'Augustíssim Sagrament a qual efecte costejà diversos sagraris per les esglésies pobres de la comarca dotant-los de l'ornat i la magnificència que reclamen l'August Misteri a l'ensem que les prescripcions litúrgiques.

Les vocacions sacerdotals, els instituts religiosos, la premsa catòlica i les obres socials inspirades en les normes pontifícies tingueren en el finat un entussiasta protector i un decidit propagandista.

Les més humils i arreconades hermites trobaren en la persona del finat un zelós restaurador puix no sols les que radicaven en les seves propietats foren convenientment refetes per ell i dotades dels ornaments necessaris per al culte sinó que àdhuc contribuí amb la seva almoïna al redreçament i embelliment de moltes d'altres.

Inesborrable record deixà especialment la gesta del nostre biografiat posant tot el seu esforç personal per a aconseguir l'èxit que va obtenir l'aplec celebrat a honor de la Verge del Mont en la seva muntanya el dia 10 d'octubre de 1915 quina manifestació de fe tan esplèndidament secundada pels devots comarcans, i presidida per l'Illm. Sr. Bisbe Dr. Mas tenia per finalitat iniciar les obres de restauració de l'històric Santuari a l'ensem que implorar la protecció del Cel davant la imminència dels estralls de la guerra que delmava en aquells dies les més florents nacions eu-

ropees. Cal consignar com fou el propi senyor qui aconseguí portar una importantíssima representació de diferents pobles de la rodalia a celebrar el 50e aniversari de la definició dogmàtica de la Immaculada als peus de llur patrona la Mare de Déu del Mont.

El retorn de l'explendor que a aquest santuari gironí atorgaren la seva antiguitat i els seus tradicionals prestigis constituí per al finat un veritable ensomni que agombolà darrerament amb insistències d'apòstol: a aquest fi fundà i ha anat sostenint el nostre Butlletí destinat a difondre per les comarques catalanes la devoció a la Verge i en les planes del qual troben ressó qualsevulla manifestacions de pietat relacionades amb el culte a l'antiga imatge que ací dalt es venera.

Com a patriota treballà també en el camp social per bandejar de les nostres comarques les tares envilidores de la raça, contribuí a les obres de restauració de la Basílica ripollesa i afavorí amplament les institucions culturals pàtries.

Morí com havia viscut, fidel a la seva divisa i a les tradicions pairals del nom que portava.

Que Déu hagi donat a la seva ànima les eternes benaurances.

Com i en què hem d'ajudar la parròquia

Convindrà dir quelcom, concretament, sobre la manera com hauríem d'ajudar econòmicament la parròquia i en què.

Abans de tot, en tractar aquest tema, ens cal recomanar que els feligresos cerquin el tracte amb llur rector. Ell, més que ningú, és qui està en disposició de conèixer les necessitats més urgents de la parròquia, i pot, per tant, fer-les arribar a coneixement de les ànimes bones, desitjoses d'aportar llur concurs per a posar-hi remei. Del tracte amb el cap de la parròquia pot nàixer la penetració d'ideals i l'estudi de projectes, ben profitosos per a l'elecció d'una vida parroquial més exuberant i eficaç.

No ens cansarem de dir que és penyora i garantia d'èxit, en les obres d'acció catòlica, una orientació que té com a base i fonament la unitat d'ideals. En canvi, orientacions mancades d'aquesta

unitat, fruit tan sols d'un ideal personal, esdevenen sovint estèrils i inconsistents.

I amb això havem dit com havem d'ajudar la parròquia, posant-nos en contacte amb el qui n'és el cap, per a rebre'n les inspiracions que el seu zel, i el coneixement que té de les necessitats de la parròquia, poden donar-nos.

Amb el que portem escrit, hem indicat també en què hem d'ajudar la parròquia, això és, a atendre aquelles exigències que el cap de la parròquia consideri més convenients.

Indicada aquesta norma de conducta, nosaltres assenyalem com a necessitats qua ha d'atendre la generositat dels fidels: la conservació i decència dels temples; l'esplendor del culte, especialment en tot el que es refereix al Santíssim Sagrament; el sosteniment de les confraries, majorment les de joves i homes; les institucions catequístiques i escoles parroquials per a infants; l'ajut als sacerdots amb almoines per a celebració de misses; l'organització de cercles d'estudis i conferències de cultura religiosa; el sosteniment de la caritat parroquial a favor dels indigents, ja sia per mitjà de les Conferències de Sant Vicenç de Paül, ja sia per mitjà d'altres obres benèfiques.

R. DE MIRABAL

Nit de vetlla

—Conteu, una rondalla,
padrina, de Nadal.

—D'aquell Nadal que deixa
Jesús en un portal?

I un pols de neu florida,
per arropà el conreu...?

—Oh sí conteu padrina,
conteu, conteu, conteu.

Conteu una rondalla
que hi hagi un infantó
vestit de llum d'estrella
talment Nostre Senyor.

El vetlli una mareta,
guardant-lo de tot dany,
com jo quan en tenia
en els hiverns d'antany.

JOSEP CASASSA-TASSIS, PREV.

Desembre de 1933.

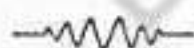

:: NOTICIARI ::

L'acte de l'enterrament del malaguanyat don Joan de Noguer que tingué lloc el diumenge dia 17 de desembre a la parròquia de Segaró fou una veritable manifestació de dol a la que s'associà tot el poble i una munió de parents i amics del difunt. La fúnebre comitiva va eixir de la Capella de la Casa Noguer i es dirigí a la parròquia on es cantà l'Ofici de cos present.

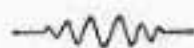
Ens escau de testimoniar el nostre més sentit condol a la seva afligida vídua donya Concepció Mata, als seus nebots i a tota la família.

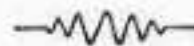
El dia últim de novembre i primer de desembre celebraven llurs festes majors els pobles de Llorona i Serinyà. En aquesta última població amenitzà la festa la celebrada orquestra «La Selvata» de Caçà de la Selva.

A primers de desembre a conseqüència d'una topada d'autos ocorreguda a Barcelona, la senyoreta Mercè Turró filla del tan devot del nostre Santuari Sr. Sol Turró resultà ferida a la cara i amb el braç esquerre trencat. Sentim aquest accident tot pregant per un prompte i total restabliment.

El dia 17 de desembre, a l'hora de l'enterrament de D. Joan de Noguer que tenia lloc a la parròquia de Segaró, les campanes del Santuari bogaren en senyal de dol per la pèrdua d'un tan insigne protector.

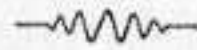

El dia 3 de desembre cantava solemnement sa primera Missa el novell sacerdot de Crespià Mn. Pere Llorens i Castellà.

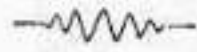

El diumenge dia 3 de desembre cantà la primera Missa a la ciutat d'Olot el nou sacerdot Mn. Francesc Berga.

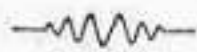

El nostre amic Sr. Sutrà de Figueres invitat pel Centre Excursionista de Catalunya donarà en aquell centre una conferència sobre «El retaule de la Mare de Déu, de la Catedral de Tarragona».

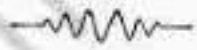

Han estat nomenats vicaris: Mn. Mateu Curós de Llers, Mn. Josep M.ª Noguer de Calella i Mn. Joan Oller de Tossa.

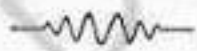
Així mateix ha estat nomenat sagristà de la parròquia del Carme de Girona Mn. Francesc Colls.

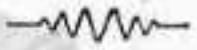
La festa de Maria Immaculada s'ha celebrat en totes les parròquies d'aquesta contrada amb la acostumada solemnitat dels altres anys.

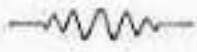
El dia 13 de desembre aparagué cobert de neu el cim de la muntanya i tots els voltants del Santuari.

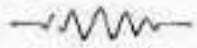
De la família Rosa de Figueras acabem de rebre un objecte per a adornar el Sant Crist del Santuari. Ben agraïts i que Déu nostre Senyor els ho pagui.

El número 18,343 que n'era poseïdor el Sr. Mont de Figueres ha estat afavorit amb 6.000.000 de pessetes o sigui la segona sort de Nadal. Són una munió d'empordanesos que hi han participat.

Ha estat nomenat ecònom de Garrigoles Mn. Joan Fàbregas.

El diumenge dia 24 de desembre celebraven sa primera Missa a l'Església de S. Feliu de Girona el Rnds. Mn. Frederic Tapiola i Mn. Narcís Gispert.

—Fumador: si tens bon gust fuma **Paper Carlets**.
Si et preocupes de ta salut fuma **Paper Carlets**.
Si et sents ben català, fuma **Paper Carlets**.

Pensió **CAMPÍ**

(antic «refectorium» del
Casal de l'Exercitant)

CANUDA, 4—BARCELONA

a càrrec del fondita

GERONI CAMPÍ

Habitacions amb aigua corrent
Quartos de bany — Dutxes
Abonaments

Apats a 3, 4 i 5 ptes. (vi comprès)

Céntrica - Seriosa - Econòmica

Canuda, 4 — Telèfon 22931

(Antic Casal de l'Exercitant)

No en cerqueu d'altra en anar a
BARCELONA

ÒPTICA SOLÀ

RAMBLA LLIBERTAT

GIRONA

BINOCLES DE LES
MILLORS MARQUES

BAROMETRES, TER-
MÓMETRES, HIGRO-

METRES I ALTRES

APARELLS PER ALS

EXCURSIONISTES

OBRES DE PERE VAYREDA

**EL PRIORAT DE LLADÓ
I LES SEVES FILIALS**

**SANTA MARIA DEL MONT
(NOTÍCIA HISTÓRICA D'AQUEST
SANTUARI)**

**ES VENEN A TOTES
LES LLIBRERIES**

SANTA MARIA DEL MONT

BUTLLETÍ MENSUAL

FRANQUEO CONCERTADO

Masó, imp. — Girona

GUIX

d'en Noguer de Segaró

Guix blanc d'alabastre

Alabastre en blocs per a escultura

Fàbrica: **SEGARÓ**

BESALU (Girona)

Agent de vendes: **CASA AYMAR**

SANT CELONI

Telèfon, 5